

Spre analiză urgentă

Către,

Comisia Europeană,

Directorate-General for Communications Networks, Content, and Technology

In atenția Excelenței sale, Roberto Viola

Prin prezentul memoriu, vă supunem spre analiză apariția unei situații care afectează în mod cert independența organizatorică și capacitatea funcțională a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (*ANCOM* sau *Autoritatea*), aspecte ce sunt garantate de art. 6 și art. 8 alin. (1) din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, analizate în contextul recitalurilor (34), (37) și (39) din aceeași directivă, act legislativ european ale cărui reguli trebuie respectate în condițiile¹ Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene, și ale art. 1 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr.113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

A fost promulgată ***Legea 296 / 26.10. 2023 privind unele măsuri fiscal bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung*** (denumită în continuare ***Legea***). **Deși unele instituții au fost exceptate de la această Lege**, ANCOM nu este exceptată, iar măsurile avute în vedere, odată aplicate la nivelul ANCOM, conduc, inevitabil, la o reorganizare profundă, dramatică, a tuturor structurilor interne ale Autorității, cu consecințe negative directe asupra eficacității activităților, la afectarea bugetului, a capacității de a-și determina structura organizatorică, diminuarea independenței. Practic, reprezintă o imixtiune a politicului care afectează independența funcțională a ANCOM. În acest moment ANCOM este în pragul unei reorganizări

¹ Articolul 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

masive, improprie și disfuncționale, impuse de Lege, concomitent cu afectarea majoră a bugetului de investiții, reducere ce se va reflecta în modul în care ANCOM poate să își exercite atribuțiile de reglementator de piața de comunicații și gestionar al spectrului de frecvențe radio, dar și al mai noului rol de coordonator Digital Services Act în România.

Efectele imediate ale Legii sunt o nouă organigramă ce va intra în vigoare de la 15.12.2023 dacă instituția rămâne sub incidența Legii. Fluxurile de lucru au fost complet afectate prin desființarea a peste 100 de posturi de conducere necesare, destructurarea compartimentelor funcționale, a Direcțiilor Regionale și Oficiilor Județene prin centralizare excesivă, decuplată de la realitatea funcțională, comasarea de compartimente cu obiecte de activitate diferite formate din specialiști cu pregătiri și atribuții diferite. Dealtfel peste 20 de specialiști au plecat la pensie înainte de termen, iar cei tineri își caută deja alte locuri de muncă. Nici un flux de lucru nu a fost simulat, împărțirea a fost făcută doar ca să fie respectate prevederile noii Legi, însă specialiștii realizează că începând cu 15.12.2023 ANCOM va fi disfuncțională. Actuala organigramă poate fi consultată pe site-ul nostru www.ancom.ro, iar cea propusă să intre în vigoare în 15.12.2023 este atașată, o organziare sub care ANCOM nu va putea funcționa. Este pentru prima dată de la înființarea instituției când funcționarea performantă îi este afectată grav.

Așa cum desigur cunoașteți, organizarea și funcționarea ANCOM este normată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr.113/2010, cu modificările și completările ulterioare, actul normativ fiind adoptat în contextul unor demersuri² anterioare realizate de Comisia Europeană în cursul anului 2009. În acord cu art. 117 alin. (3) din Constituția României, republicată, prin art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 s-a dispus înființarea ANCOM ca autoritate publică autonomă cu personalitate juridică, sub control parlamentar, finanțată integral din venituri proprii. Acest mod de organizare și funcționare a ANCOM răspunde necesităților de asigurare a independenței și capacității de administrare și reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, pentru asigurarea îndeplinirii în bune condiții a sarcinilor cu care Autoritatea a fost investită, în conformitate cu cerințele obligatorii ce decurg din legislația europeană, cerințe subliniate în repetate rânduri de Comisia Europeană, principiu esențial care a fost transpus în legislația națională, după cum vom arăta în cele ce urmează.

Necesitatea asigurării stabilității, independenței și imparțialității autorității de reglementare din domeniul comunicațiilor sunt motivele pentru care ANCOM a fost trecută sub control parlamentar, fiind supusă unor norme adoptate de Legislativ, însă exercitarea în concret a acestor atribute trebuie privită în contextul unei autonomii funcționale reale, care presupune lipsa oricărei ingerințe externe astfel cum este reținut în cadrul art. 1 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

² Scrisoarea de punere în întârziere în Cauza nr. 2009/2288.

I. Prezentarea pe scurt a efectelor legii

1. Legea a dispus anularea posturilor vacante

Anularea posturilor vacante avută în vedere prin **Lege** zădărnicește orice intenție a ANCOM de a gestiona eficient anumite proiecte ce sunt avute în vedere în perioada următoare și pentru care, luând în considerare și complexitatea actului de reglementare, este necesară atragerea de personal cu expertiză în anumite domenii cheie (ingineri, economiști, juriști etc.).

Impunerea unor normative de personal (prin desființarea posturilor vacante) poate împiedica autoritatea de reglementare în luarea unor decizii autonome cu privire la modalitatea de execuție a bugetului și de organizare a activității, putând fi astfel afectată independența funcțională și îngreunată modalitatea de îndeplinire a atribuțiilor de reglementare și monitorizare a pieței.

2. Legea stabilește numărul minim de posturi din cadrul unor structuri interne

Legea are în vedere desființarea structurilor de tip birou și a funcțiilor de coordonare de la aceste nivele, precum și instituirea unui număr minim de posturi ce trebuie incluse în cadrul unui serviciu, al unei direcții sau al unei direcții generale, această prevedere având impact negativ major asupra întregii structuri organizatorice a ANCOM.

Considerăm că modificarea structurii organizatorice a ANCOM poate afecta capacitatea instituțională a ANCOM de a monitoriza și reacționa la schimbările pieței, având în vedere că aceasta urmează a avea ca unic criteriu încadrarea într-un număr minim de posturi, fără să se țină cont de faptul că structurile organizatorice din cadrul Autorității reflectă specializarea personalului în domeniile de competență ale acesteia, actuala organizare având la bază criterii ce țin de atribuțiile specifice și de fluxurile de lucru specializate. În fapt, crearea unor structuri organizatorice care ar cumula fluxuri de lucru complexe (chiar dacă acestea ar fi complementare) ar genera o activitate voluminoasă de coordonare în sarcina unei singure persoane care va dobândi atribuții noi pe aspecte conexe sferei de competență, aspect ce foarte probabil va genera dificultăți sau disfuncționalități în ceea ce privește gestionarea din punct de vedere al calității actelor de reglementare/monitorizare a pieței.

Practic, prin desființarea birourilor și a oficiilor județene, coroborat cu comasările de structuri și servicii cu personal de specializări diferite, conduse de oameni care nu au pregătire profesională aferentă tuturor specializărilor, sunt afectate raporturile de muncă și fluxurile de lucru în cadrul ANCOM, respectiv, capacitatea instituției de a acționa în activitățile de autorizare, reglementare, monitorizare și control, care, printre altele, sunt activități de bază pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

3. Legea stabilește procentul maxim de funcții de conducere

Conform **Legii**, numărul funcțiilor de conducere din structurile organizatorice ANCOM ar fi de **maxim 8%** din numărul total de posturi efectiv ocupate. Această propunere prin care se stabilește un prag general valabil nu ține cont de diversitatea atribuțiilor legale ale autorităților

vizate și nici de specificul activității diverselor entități afectate de prevederile **Legii**, în cazul nostru, de eventualele nevoi ale autorității de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice.

Astfel, consecințele directe ale aplicării **Legii**, sunt de natură a afecta autonomia ANCOM întrucât conceptul de autonomie nu se limitează numai la norma³ de înființare, ci are în vedere și modalitatea în care, ulterior înființării, o astfel de autoritate își poate organiza activitatea și îndeplini sarcinile publice instituite prin legi. **Peste 100 de specialiști au fost înlăturați din funcțiile de coordonare atât de necesare, iar structurile au fost desființate.**

Așa cum am menționat, gradul ridicat de specializare determină necesitatea unei coordonări riguroase care implică un leadership ierarhic care să asigure calitatea rezultatelor obținute de ANCOM.

Din perspectiva ANCOM și a multitudinii de atribuții legale ce îi sunt conferite de Legislativ, crearea artificială, pe criteriu strict numeric, a unor structuri organizatorice greoaie și rigide, care să dețină simultan atribuții pe mai multe paliere, va diminua flexibilitatea și celeritatea necesare adoptării unor decizii, caracteristici specifice esențiale ale procesului de reglementare.

4. Legea instituie o taxă pe veniturile autorității

Noua **Lege** introduce o taxă specială care diminuează veniturile autorității la un nivel fără precedent, astfel că funcționarea autorității va fi grav afectată. Conform OUG nr. 22/2009, autoritatea se bucură de independență financiară veniturile fiind colectate și administrate de către autoritate sub supravegherea Parlamentului. Activitatea autorității poate fi îndeplinită într-un mod transparent, obiectiv, nediscriminatoriu, imparțial și independent, numai dacă veniturile sunt suficiente și garantate. Impozitarea acestora în mod suplimentar face ca întregul plan de viitor al autorității să fie afectat, pe toate domeniile. În această situație, autoritatea, pentru a putea funcționa, va fi nevoită să colecteze tariful de monitorizare de la furnizorii de comunicații electronice de pe piață (lucru care a fost evitat în ultimii 15 ani), fapt ce va duce indirect, fie la transferarea acestor taxe în costurile abonamentelor serviciilor de comunicații percepute populație, fie în limitarea investițiilor furnizorilor de rețele și servicii de comunicații.

Așadar, consecințele aplicării acestui act normativ care periclitizează independența ANCOM și capacitatea implementării în România a cadrului european de reglementare în comunicații prin afectarea drastică a autonomiei și a raporturilor de muncă în cadrul ANCOM, sunt incalculabile pentru activitatea instituției. Astfel, statul român nu mai poate garanta calitatea serviciului public prestat în activitatea de reglementare și asigurare a competitivității pieței comunicațiilor electronice și a serviciilor poștale, de administrare și monitorizare a spectrului de frecvențe radio și cea de control a respectării obligațiilor legale de către operatorii de pe aceste piețe.

³ Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr.113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

În raport de aceste considerente, apreciem că piața de comunicații din România trebuie să continue să fie reglementată de un organism profesionist și independent care să ofere garanții în ceea ce privește nivelul de competență și specializare absolut necesare pentru administrarea unui domeniu de importanță strategică, astfel încât măsurile ANCOM să fie unele fundamentate și benefice pentru o piață care funcționează drept catalizator pentru toate celelalte sectoare ale economiei.

De asemenea, implementarea acestor măsuri cu caracter organizatoric nu poate avea un impact pozitiv asupra bugetului de stat având în vedere constituirea distinctă a resurselor ANCOM.

II. Organizarea curentă a ANCOM și actele normative care sunt încălcate prin efectele Legii

Amintim principalele roluri ale autorității de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice:

- punerea în aplicare a politicii naționale în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale și al serviciilor poștale, inclusiv prin reglementarea pieței și reglementarea tehnică și economică în aceste domenii;
- administrarea și gestionarea resurselor limitate din domeniul comunicațiilor electronice, incluzând, dar fără a se limita la acestea, spectrul de frecvențe radio, resursele de numerotație și alte resurse tehnice asociate, inclusiv monitorizarea benzilor de frecvențe radio cu utilizare neguvernamentală. ANCOM a primit recent, prin Legea nr. 198/2022⁴, și atribuții în ceea ce privește monitorizarea utilizării benzilor de frecvențe radio cu statut de utilizare guvernamentală în vederea identificării eventualelor utilizări a spectrului radio de către alte persoane decât instituțiile prevăzute la art. 18 alin. (1) și (2) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 111/2011;
- verificarea și controlarea îndeplinirii obligațiilor privind utilizarea eficientă și eficace a spectrului de frecvențe radio cu utilizare neguvernamentală și controlarea îndeplinirii obligațiilor privind utilizarea resurselor de numerotație și a resurselor tehnice asociate;
- exercitarea atribuțiilor autorității de supraveghere și control al pieței echipamentelor radio și a echipamentelor în domeniul compatibilității electromagnetice.

1. **Se încalcă dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009** privind Organizarea și desfășurarea activității Autorității, potrivit căroră, *„În exercitarea atribuțiilor sale de reglementare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, activitatea ANCOM nu va fi îngădită de nicio altă autoritate, aceasta fiind independentă decizional, organizatoric și funcțional față de celelalte autorități publice.”* [art. 1 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009]. Totodată, aprobarea structurii organizatorice, a statului de funcții și a numărului de posturi în cadrul ANCOM se numără printre atribuțiile președintelui Autorității, astfel cum prevăd dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

⁴ Legea nr. 198/2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice.

2. **Se încalcă Principiul independenței organizatorice, funcționale și decizionale a ANCOM**, un principiu ce izvorăște din Directiva (UE) 2018/1972, transpusă, printre altele, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009. Acesta se regăsea și în legislația anterioară, atât la nivel european (Directiva 2002/21/CE⁵), cât și la nivel național, având în vedere importanța acestuia pentru buna organizare și desfășurare a activității ANCOM și, astfel, pentru buna conduită a unor piețe ce au generat anual, în România, venituri de peste 4 miliarde de euro din rețele și servicii de comunicații electronice și servicii poștale.
3. **Se încalcă prevederi ale Directivei (UE) 2018/1972** care reglementează domeniul comunicațiilor electronice, stabilind clar, atât prin intermediul art. 6, art. 8 alin. (1) și art. 9, dar și prin intermediul considerentelor aferente acestor articole, independența decizională a autorității naționale de reglementare în stabilirea resurselor necesare pentru atingerea obiectivelor ce cad în sarcina unei asemenea autorități.
 - Potrivit **considerentului nr. 34** din Directiva (UE) 2018/1972, **autoritățile naționale de reglementare ar trebui să beneficieze de toate resursele necesare, în termeni de personal, expertiză și mijloace financiare, pentru a-și îndeplini sarcinile.**
 - Potrivit **considerentului nr. 37** din aceeași directivă, **independența unei autorități naționale de reglementare presupune ca aceasta, în limitele bugetului său, să beneficieze de autonomie în ceea ce privește gestionarea resurselor sale, umane și financiare.**

Drept urmare, **Legea** afectează în mod semnificativ independența funcțională și financiară a ANCOM, inclusiv prin limitarea capacității acesteia de a decide asupra modalității optime de organizare internă, care să asigure implementarea în România a cadrului european de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, ceea ce reprezintă o încălcare a obligațiilor asumate de România, astfel cum vom arăta în continuare.

Prevederile art. 6 din Directiva (UE) 2018/1972 instituie obligația României de a se asigura că ANCOM, în calitatea sa de autoritate națională de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, beneficiază de:

- a) **independență funcțională**, adică de posibilitatea de a-și exercita competențele de reglementare a domeniului comunicațiilor electronice în mod imparțial;
- b) **independență financiară**, adică de posibilitatea de a deține resurse umane și financiare adecvate pentru îndeplinirea, în condiții de imparțialitate, a atribuțiilor care i-au fost încredințate.

Astfel, art. 6 alin. (2) din Directiva (UE) 2018/1972 prevede următoarele: „(2) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare își exercită competențele **în mod imparțial**, transparent și în timp util. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de

⁵ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice.

reglementare **dețin resurse umane și financiare suficiente pentru îndeplinirea atribuțiilor care le sunt încredințate.**" (s.ns.).

Totodată, art. 8 alin. (1) din Directiva (UE) 2018/1972 instituie exigențe suplimentare în privința independenței autorităților de reglementare:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 10, **autoritățile naționale de reglementare acționează în mod independent și obiectiv, inclusiv la conceperea procedurilor interne și organizarea personalului**, își desfășoară activitatea într-un mod transparent și responsabil, în conformitate cu dreptul Uniunii, și nu solicită și nici nu primesc instrucțiuni de la niciun alt organism în legătură cu îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite în temeiul dreptului intern care transpune dreptul Uniunii. [...]" (s. ns.)

În același timp, art. 9 din Directiva (UE) 2018/1972 prevede că:

„(1) **Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare au bugete anuale separate și că acestea beneficiază de autonomie în executarea bugetului alocat.** Bugetele se publică.

(2) Fără a aduce atingere **obligației de a asigura autorităților naționale de reglementare resurse financiare și umane adecvate** pentru îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite, autonomia financiară nu exclude supravegherea sau controlul în conformitate cu dreptul constituțional intern. Orice control exercitat asupra bugetului autorităților naționale de reglementare se exercită în mod transparent și este public.

(3) Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile naționale de reglementare **dispun de resurse financiare și umane adecvate care să le permită să participe și să contribuie în mod activ în cadrul OAREC.**" (s.ns.).

Intenția legiuitorului de la nivelul Uniunii Europene pentru adoptarea art. 6 alin. (2), art. 8 alin. (1) și art. 9 din Directiva (UE) 2018/1972 este formulată, așa cum am precizat mai sus, în cuprinsul considerentului nr. 34 din preambulul aceleiași directive, care precizează următoarele: „(34) În conformitate cu principiul separării funcțiilor de reglementare și de operare, **statele membre ar trebui să garanteze independența autorității sau autorităților naționale de reglementare în vederea asigurării imparțialității deciziilor acestora.** Această cerință de independență nu aduce atingere autonomiei instituționale, nici obligațiilor constituționale ale statelor membre sau principiului neutralității în raport cu regimul proprietății din statele membre, prevăzut la articolul 345 din TFUE. **Autoritățile naționale de reglementare [...] ar trebui să beneficieze de toate resursele necesare, în termeni de personal, expertiză și mijloace financiare, pentru a-și îndeplini sarcinile.**" (s.ns.).

Totodată, considerentul nr. 35 din Directiva (UE) 2018/1972 subliniază exigențele de independență pe care autoritatea de reglementare trebuie să le îndeplinească: „**(35) Anumite sarcini în temeiul directivei, precum reglementarea ex ante a pieței, inclusiv impunerea unor obligații de acces și interconectare, și soluționarea litigiilor dintre întreprinderi, sunt sarcini care ar trebui să fie îndeplinite numai de autoritățile naționale de reglementare, adică de organisme care sunt**

independente atât de sector, cât și de orice intervenție externă sau presiune politică. [...].” (s. ns.)

În aceeași notă, considerentul nr. 37 din aceeași Directivă prevede următoarele: „(37) [...] Este important ca autoritățile naționale de reglementare să aibă propriul lor buget **pentru a putea, în special, să recruteze personal calificat în număr suficient**. Pentru garantarea transparenței, acest buget ar trebui publicat anual. În limitele bugetului lor, **acestea ar trebui să beneficieze de autonomie în ceea ce privește gestionarea resurselor lor, umane și financiare.**” (s.ns.)

După cum se poate remarca, în logica Directivei UE 2018/1972, aceste două concepte – independență funcțională și independență financiară – sunt interdependente. Afectarea capacității ANCOM de a recruta personal calificat, de a-l menține și de a decide asupra propriilor mecanisme de organizare și funcționare afectează în același timp capacitatea ANCOM de a își exercita în mod adecvat și în condiții de imparțialitate atribuțiile de reglementare a domeniului comunicațiilor electronice.

Principiile de independență funcțională și financiară a autorității de reglementare avute în vedere de Directiva UE 2018/1972 au fost reflectate în mod corespunzător de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009. În plus față de prevederile art. 1 alin. (1¹) din acest normativ care reglementează în mod expres independența decizională, organizatorică și funcțională a Autorității, citate anterior, reiterăm dispozițiile complementare ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009 care vin să întărească principiile care stau la baza organizării ANCOM.

Astfel, relevante în acest sens sunt prevederile art. 14 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, dispoziții potrivit cărora „(3¹) - În limita bugetului anual de venituri și cheltuieli aprobat, **ANCOM decide în legătură cu gestionarea resurselor sale umane și financiare.**”, art. 18¹ alin. (1) din același act normativ instituind faptul că „Art. 18¹. - (1) **ANCOM trebuie să dispună de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite.** [...]”. (subl. ns.)

În același timp, art. 18 alin. (5) și (5¹) din același act normativ prevăd că „(5) În activitatea sa, **ANCOM are obligația de a-și exercita atribuțiile în mod transparent, obiectiv, nediscriminatoriu și imparțial, respectiv, în timp util, și de a-și menține independența operațională și financiară** față de:

- a) furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice;
- b) producătorii ori reprezentanții autorizați ai producătorilor de echipamente radio ori de echipamente în domeniul compatibilității electromagnetice, importatorii ori distribuitorii de asemenea echipamente;
- c) furnizorii de servicii poștale.
- d) orice alte persoane care acționează de natură să pună în pericol exercitarea atribuțiilor sale în mod independent.

(5¹) **ANCOM, membrii conducerii și personalul acesteia nu vor solicita și nu vor accepta instrucțiuni de orice natură de la nicio altă instituție, organism sau autoritate în exercitarea atribuțiilor lor conferite de lege.**” (subl. ns.)

Având în vedere faptul că ANCOM a fost desemnată de către **Guvern, prin Memorandumul înregistrat cu nr. 20/7237/M.N./28.02.2023**, drept **coordonator al serviciilor digitale** în contextul Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE. Aplicarea actului legislativ european la nivel național presupune ca **entitatea desemnată drept coordonator al serviciilor digitale să beneficieze, conform art. 50 din regulament, de resursele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv de resurse tehnice, financiare și umane** suficiente pentru a-i supraveghea în mod adecvat pe toți furnizorii de servicii intermediare care intră în sfera lor de competență și să acționeze în deplină independență față de organismele private și publice. De asemenea, pentru a nu afecta în mod negativ independența coordonatorului său al serviciilor digitale, **fiecare stat membru trebuie să se asigure că acesta dispune de suficientă autonomie în gestionarea bugetului său, în limitele generale ale bugetului**. Față de obligațiile ce revin statului român în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 suntem în măsură să arătăm că ANCOM este implicată în cadrul discuțiilor desfășurate la nivel național pentru adoptarea măsurilor necesare în vederea aplicării normei europene, dar aplicarea efectivă a acesteia ar putea fi afectată în lipsa unei autonomii și independențe reale în procesul decizional referitor la structura organizatorică a ANCOM.

Totodată, în acest context, menționăm că România se află în plin proces de aderare la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), având statutul de țară candidată la aderare. După cum este bine cunoscut, aderarea la această organizație internațională reprezintă unul dintre obiectivele strategice de politică externă ale României.

Procesul de aderare la această organizație este unul extrem de complex și presupune alinierea la standardele Organizației, ceea ce echivalează cu o veritabilă preluare de „acquis” al OCDE, prin armonizarea legislației, politicilor și practicilor naționale în raport cu instrumentele juridice ale OCDE. Acest proces este similar cu cel de aderare a României la Uniunea Europeană.

În prezent, aflându-ne în etapa negocierilor, la nivelul OCDE se realizează o evaluare riguroasă a alinierii României la instrumentele și bunele practici ale Organizației, evaluare realizată de către 26 de comitete tehnice ale OCDE.

Prin urmare, este de remarcat faptul că, în linie cu prevederile instrumentelor juridice OCDE, independența autorității naționale de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice este un aspect esențial în atenția organizației internaționale, în cursul procesului de evaluare a legislației, politicilor și practicilor naționale, reprezentanții OCDE solicitând informații punctuale cu privire la această problemă.

Astfel, independența ANCOM este analizată de către OCDE din perspectiva modului de funcționare și de organizare al Autorității în sensul asigurării unei separări instituționale față de Guvern, precum și din punct de vedere al numirii și revocării conducerii, dar și din perspectiva modului de asigurare a resurselor materiale și a autonomiei decizionale a Autorității în privința alocării acestor resurse.

Chiar și OAREC (Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice) și-a exprimat în repetate rânduri poziția clară cu privire la necesitatea asigurării independenței autorităților naționale de reglementare, sub toate aspectele sale: autonomie

financiară, organizațională, inclusiv în ceea ce privește administrarea resurselor umane ale autorităților de reglementare.

Cu două ocazii, în 2012⁶ și în 2020⁷, OAREC și-a exprimat îngrijorarea cu privire la anumite practici ale statelor membre care aduc atingere independenței autorităților naționale de reglementare, OAREC făcând apel inclusiv la Comisia Europeană pentru a păstra și asigura această independență.

În documentul de poziție din 2020, OAREC a menționat, printre altele că: „ *Este esențial să se asigure că ANR-urile rămân capabile să reacționeze prompt la provocările concurenței în piețele de comunicații electronice, să continue să promoveze investiții eficiente și să protejeze bunăstarea utilizatorilor finali, precum și să promoveze piața internă prin aplicarea consecventă a celor mai bune practici de reglementare dezvoltate de OAREC.*”

În documentul de poziție din 2012, precizările OAREC au fost cu atât mai ferme, menționându-se că: „**OAREC consideră că autonomia operațională, organizațională și bugetară a ANR-urilor, inclusiv a capacității acestora de a recruta și reține personal calificat pentru a îndeplini sarcinile complexe, tehnice și sensibile atribuite acestora, trebuie păstrate în mod absolut.** [...]”

OAREC solicită Comisiei Europene să continue să monitorizeze în mod activ evoluțiile și să ia măsuri ferme atunci când apar preocupări cu privire la slăbirea modului de organizare instituțională (a ANR-urilor) pentru aplicarea corectă a cadrului de reglementare. În special, Comisia ar trebui să se ferească de orice acțiune națională care, în opoziție clară cu obiectivele stabilite în directivele sectoriale, ar putea submina capacitatea autorităților independente de reglementare de a-și îndeplini rolurile de reglementare în mod eficient.

O astfel de ingerință în executarea eficientă a sarcinilor lor prin erodarea puterilor lor, competențelor, sau resurselor, amenință funcționarea eficientă a piețelor naționale și în cele din urmă piața unică.” (subl. ns.).

Organigrama actuală a ANCOM asigură desfășurarea activităților în conformitate cu caracteristicile activităților necesare, permițând în același timp un grad de detaliu al activităților efectuate suficient la nivelul fiecărui compartiment, atât de reglementare economică, tehnică și juridică, cât și de suport, și o cooperare optimă între salariați pe fluxuri de lucru multidisciplinare. Pe parcursul activității sale, Autoritatea a desfășurat și continuă să implementeze proiecte complexe, de amploare, în cadrul cărora este necesară implicarea la diferite niveluri de decizie. Aceste proiecte și activități se realizează în principal prin colaborarea în cadrul unor echipe multidisciplinare, reunite în scopul proiectelor specifice. Echipele sunt formate din personal specializat în domeniile de activitate ale serviciilor din care fac parte, iar membrii sunt implicați simultan în proiecte diferite. Astfel, restructurarea pe criterii generale nu este oportună având în vedere că respectivele cunoștințe nu sunt transferabile.

⁶ <https://www.berec.europa.eu/en/document-categories/berec/others/berec-statement-on-nras-independence>.

⁷ <https://www.berec.europa.eu/en/document-categories/berec/others/new-berec-statement-on-the-independence-of-national-regulatory-authorities>.

Efecte asupra îndeplinirii obligațiilor rezultate din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene și a procesului de aderare la OCDE

Așa cum am prezentat mai sus, intrarea în vigoare a unor măsuri prin care s-ar aduce atingere independenței autorităților naționale de reglementare, sub toate aspectele sale: autonomie financiară, organizațională, inclusiv în ceea ce privește administrarea resurselor umane ale acestora, este de natură să genereze efecte negative prin raportare la cadrul general de reglementare de la nivel comunitar – Directiva (UE) 2018/1972, dar și la nivelul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE).

În concret, adoptarea măsurilor propuse prin Lege este de natură să ducă la declanșarea la nivel european a unor proceduri de încălcare a dreptului european (infringement) reprezentat de Directiva (UE) 2018/1972.

Subliniem în acest context că încălcarea principiilor de independență și autonomie a autorității de reglementare a determinat în trecut declanșarea împotriva României a unor proceduri de încălcare a dreptului comunitar (infringement), amintind aici scrisoarea de punere în întârziere din data de 29 ianuarie 2009 (Cauza nr. 2008/2.366) prin care Comisia Europeană a atras atenția asupra faptului că au fost încălcate prevederile Directivei 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directiva cadru la acea dată în domeniul comunicațiilor electronice, care a fost înlocuită în prezent de către Directiva (UE) 2018/1972).

De asemenea, amintim că România se află în plin proces de aderare la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), organism care evaluează alinierea României la instrumentele și bunele practici ale sale.

În cursul procesului de evaluare reprezentanții OCDE au solicitat informații punctuale cu privire la problematica independenței autorității naționale de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice – separarea instituțională, numirea și revocarea conducerii, autonomia decizională, modalitatea de asigurare a resurselor materiale.

Or, în contextul adoptării măsurilor din **lege**, aspectele de mai sus vor suferi modificări semnificative, putând fi interpretate ca o schimbare a regulilor în timpul jocului și afectând imaginea României de stat candidat, capabil să implementeze complet și definitiv standardele și bunele practici ale Organizației.

Nu în ultimul rând, considerăm că impactul **Legii** asupra ANCOM va influența negativ punerea în aplicare, din partea României, a dispozițiilor Acordului privind reducerea tarifelor de furnizare a serviciilor de roaming internațional și a celor de apeluri internaționale între cele două state încheiat între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova.

Acordul a intrat în vigoare pe 25 martie 2022, este pus în aplicare cu sprijinul Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației (ANRCETI) din Republica Moldova, respectiv cu sprijinul ANCOM, și a avut, în primul an de implementare, efecte pozitive semnificative pentru utilizatorii din cele două țări.

Totodată, ANCOM asigură și acordarea de asistență tehnică partenerilor din Republica Moldova în procesul de transpunere a legislației europene din domeniul comunicațiilor electronice, proces care, de asemenea, preconizăm că va fi influențat negativ.

Considerând că argumentele prezentate mai sus sunt deopotrivă pertinente și justificate, vă rugăm respectuos să ne sprijiniți, în sensul eliminării ANCOM de sub incidența dispozițiilor *Legii*, în scopul asigurării independenței Autorității conform exigențelor legale europene.

Cu speranța că cele prezentate mai sus contribuie la clarificarea statutului ANCOM din perspectiva obiectului de reglementare a *Legii*, vă asigurăm de întreaga noastră considerație,

Pentru și în numele salariaților ANCOM,

Președinte al Sindicatului Salariaților din
Autoritatea de Reglementare în Comunicații

PROIECT STRUCTURA ORGANIZATORICA ANCOM - 29.11.2023

PRESEDINTE	
Consilierii CP (4)	
Compartimentul Audit (6)	
Compartimentul Documente Clasificate (2)	
Compartimentul SSM-HSI (2)	
Departamentul Strategie si Date Statistice (1+13)	
Directia Cooperare Internationala (1+23)	
Serviciul Afaceri Europene si Cooperare Internationala Serviciul Organizare Evenimente	

VICEPRESEDINTE	Consilierii VP (2)	SECRETAR
----------------	--------------------	----------

VICEPRESEDINTE	Consilierii VP (2)
----------------	--------------------

Directia Gestionarea Serviciilor (1+47)	Directia Reglementare Tehnica Generala si Numerotabile (1+25)	Directia Reglementare Economica (1+22)
Serviciul Radiocomunicatii Mobile, Terestra si Audiovizual	Departamentul pentru Serviciile Tehnica Comunicaorilor	Serviciul Serviciu Mentis
Serviciul Echipamente si Radiocomunicatii Specializate	Departamentul Autorizari si Numerotabile	Serviciul Utilizatori Finali si Serviciu Universal
Serviciul Radiocomunicatii Fixe		

Directia Coordonare Tehnica (1+35)	DRB (1+29)	DRM (1+49)	DRC (1+54)	DRI (1+53)	DRT (1+44)
Serviciul Coordonare Control	Serviciul Monitorizare	Serviciul Monitorizare	Serviciul Monitorizare	Serviciul Monitorizare	Serviciul Monitorizare
Serviciul Conditoare Monitorizare	Serviciul Control	Serviciul Control	Serviciul Control	Serviciul Control	Serviciul Control
Serviciul Infrastructura si Sisteme de Monitorizare Control					

Directia Economica (1+51)	Directia Juridica (1+45)	Directia Achizitii (1+29)	Directia IT (1+39)	Directia Administrativa (1+79)	Directia Relatii Publice (1+23)	Directia Infrastuctura si Comunicatii Internationale (1+23)
Serviciul Centralitate si Buget	Serviciul Contracte si Avize	Departamentul Investitii si Planificare	Serviciul Infrastructura si Securitatea Comunicatiilor	Serviciul Logistica si Pastrare	Serviciul Comunicare	Departamentul Infrastuctura si Comunicatii Internationale
Serviciul Venituri si Pajuri	Serviciul Reglementari si Utilizatori	Serviciul Activitate Operatiionale	Serviciul Aplicatii si Securitatea Internationala	Serviciul Registratura si Serviciu Asistare	Serviciul Comunicare	Serviciul Infrastuctura si Comunicatii Internationale
Compartimentul CP	Serviciul Reglementari si Serviciu Digital					